

Ali je lepšal mesto? Nikjer ni sledú ne tirú! Lastnino mestno na mahu je na vse kriplje hotel prodati, ako bi dež. zbor ne bil zabranil tega. Národní mestjani se tedaj ne moremo udeležiti take zapuščine prvega leta nemških „očetov“. Stavil je tedaj dr. Costa predlog, da se društvo kakor lani tako tudi letos ne udeleži volitev. Ko je dr. Costovemu popisu še g. Noli dodal stroške pomnoženih mestnih stražnikov, cesarski komisar korist pomnožencev zagovarja, g. Regali pa iz lastne skušnje vojaške sablje ta zagovor prepričavno zavrne, je prišel predlog dr. Costov na glasovanje in sprejet je bil soglasno. („Novice“ na zadnji strani prinesó dotični razglas.)

O drugi točki, to je, o novem pridobitnem davku (Erwerbsteuer) je v imenu odborovem tajnik Murnik stavil predlog, naj se zbornica gospôska dunajskega državnega zbora naprosi, naj odbije nesrečno to postavo, katero je zbornica poslancev odobrila. Govornik po stenografičnih zapisnikih razlaga jedro te postave v 3 svojih razdelkih in naposled dokazuje, da ta postava je polna sitnosti (veksacij) za premožnejše obrtnike in neusmiljena revnim, ki od malega prislužka bi že morali davek plačevati, ki ga dozdej niso, in da delalcem naklada državna bremena, a političnih pravic jim ne daje. — Tudi ta predlog je bil soglasno sprejet. (Peticija ta je že šla v gospôsko zbornico na Dunaj).

Konečni sklep o 3. točki, to je, o siljenem civilnem zakonu, ki ga namerava zbornica poslancev, o katerem sta govorila dr. E. Costa in dr. Vončina, je bil odložen do prihodnjega zbora, kajti odbila je ura že devet, in ker se je zbor začel enmalo pred 8. uro, trajal je zbor — že predolgo.

— (Dramatičnega društva 6. letošnja predstava slovenskih iger) v deželnem gledišču preteklo nedeljo se je vredno vršila prejšnjim. Predstavljala se je prvi-krat izvirna šaloigra: „V Ljubljano jo dajmo!“ v treh aktih, ki jo je spisal g. J. Ogrinec, in ponavljala se je opereta „Serežan“. Vesela igra „V Ljubljano jo dajmo!“ je skozi in skozi povzeta iz vsakdanjega življenja in osebe njene so slikane tako dobro, da radi čestitamo pisatelju o prvi tej dramatični skušnji. Ako skrbí vprihodnje tudi za to, da se v igri veliko godí, moramo od njega pričakovati za gledišče slovensko zanimivih izdelkov. Predstavljala se je pa šaloigra tudi vrlo dobro in v veliko zadovoljstvo obilo zbranega občinstva. Glavno osebo „Gašparja Srebrina“, vinskega bogatega trgovca, dobrega očeta na eno stran, na drugo pa nekoliko starokopitnega bahača, je g. Gecelj igral mojstersko. Njegovo ženo „Rotijo“, ki mora večkrat domači prepir tolažiti, je gospodičina Kremžerjeva delala izvrstno, isto tako gospodičina Brusova „Maričko“, hčerko „Srebrinovo“, o kateri smo vselej gotovi, da je popolnoma kos svoji nalogi. Gospá Odijeva se je jako odlikovala v komični svoji roli, za katero je kakor vstvarjena. Gosp. Šusteršič je hlapca „Pavla“

igral tako, da ga je spremljal neprenehán smeh. V resni roli zaljubljenega „Mirko-ta“ se je pa tudi gosp. Resman védel tako, kakor da bi bil že izurjen v predstavah na javnem glediščinem odru. Da je vsem došla živa pohvala, ni nam treba še posebno dostavljati, pa so jo tudi zaslužili. — Priljubljena opereta „Serežan“ se je ravno tako izvrstno vršila ko prvi-krat, tedaj se pozivljamo le na to, kar smo takrat rekli, ko smo zasluženó hvalo dali gospej Odijevi, gospodom Filapiču, Noliju in Valenti in gospodičini Jamnikovi, kakor tudi zboru in orkestru pod vodstvom Försterjevem.

Se enkrat razglas o starih šestih.

Do konca tega meseca (sušca) maj se vsakdo znebi starih srebrnih šestíc, to je, šestíc, leta 1848. in 1849. kovanih z napisom „6 Kreuzer“. Tla razglas ponavljamo še enkrat in popravljamo tiskarno pomoto zadnjega lista „Novic“, kjer se namesti „do zadnjega meseca tega leta“ mora brati „do zadnjega dne tega meseca.“

Te šestice se bodo namreč le do konca tega meseca še jemale po 10 krajc., za zmenjavo pri cesarskih kasah. Čez ta čas jih bode kupovala samo cesarska denarnica na Dunaji, a ne več po 10 krajc., ampak le po vrednosti srebra, tedaj z zgubo 3 krajcarjev ali še več, če je šestica zelo zlizana ali luknjasla. Zguba je tedaj velika, in vendar, kakor so nam od mekterih strani došle pritožbe, se ta preklic šestíc ni razglasil po občinah (soseskah), da bi bili vsi ljudje zvedeli ta preklic in se škode obvarovali, — saj časnikovi ne bere vsak.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Vnanjih novic ni danes veliko, al te so zelo važne. Dunajsko ministerstvo začelo se je rušiti: minister Giskra se je odpovedal in cesar sprejel odpoved. Do konca tega državnega zborovanja, ki bode trajalo le do vélike noči, ostane dr. Giskra le za toliko časa še v ministerstvu, da izvršuje tekoča opravila. Ta odpoved dr. Giskre, ki je pred prišla kakor: se je mislilo, pa se upira na upor, ki ga je zarad direktnih volitev našel pri vseh svojih tovarših; videl je pa menda v ministerskem zboru, da tudi Njegovo Veličanstvo se ne sklada z njegovimi misli. Dr. Giskra je namreč z vso silo tiščal v to, da že v ta zbor pridejo direktne volitve v obravnavo, — al nobeden ostalih ministrov temu ni pritrdil, ker vsak vé, da ta silovita pirenaredba naključí Avstriji nove zadrege. To ga je irazkačilo, in za izpust iz ministerstva je prosil in ga tudi dobí. Tako pripoveduje nova „Presse“ in ta more vse to dobro vedeti, ker je bila Giskrov list. Kaj storijo ostali ministri, se še ne vé; to pa je gotovo, da sprava z vsemi avstrijskimi narodi je mogoča le s čisto družimi ministri.

Razglas.

Na vprašanja, ki so „Sloveniji“ došla od mnogih volilcev: ali društvo za prihodnje volitve ljubljanskega mestnega zbora ne bode priporočalo kandidatov, in se sicer udeležilo volitev? daje podpisani odbor na znanje to-le: Gledé na to, da prihodnje volitve dopolnujejo samo 10 odbornikov, ki so letos izstopili, dalje gledé na to, da so politične razmere ostale takošne, kakoršne so lani bile, ko se je národno društvo „Slovenije“ popolnoma zdržavalo volitev, in

gledé na to, da še letos, ko se predrugači sedanja začasna občinska postava za mesto ljubljansko, utegnejo popolnoma nove volitve biti,

je društvo „Slovenija“, vsled lani izrečenega načela, v občnem zboru 18. t. m. soglasno sklenilo: da se nikakor niti aktivno niti pasivno ne udeleži mestnih volitev.

Iz občnega zbora 18. marca 1870.

Dr. Jan. Bleiweis, prvomestnik.

Jan. Murnik, tajnik.